

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 4289

Warszawa, 4 maja 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

**- w sprawie ustanowienia obszaru
Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną
od GMO.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy panią poseł Zofię Krasicką-Domkę.

(-) Grażyna Ciemniak; (-) Jerzy Czerwiński; (-) Janusz Dobrosz; (-) Andrzej Fedorowicz; (-) Maria Gajecka-Bożek; (-) Grzegorz Górniak; (-) Krystyna Grabicka; (-) Mariusz Krzysztof Grabowski; (-) Aleksander Grad; (-) Stanisław Gudzowski; (-) Witold Hatka; (-) Zbigniew Jacyna-Onyszkiewicz; (-) Zdzisław Jankowski; (-) Ewa Kantor; (-) Ryszard Kędra; (-) Tadeusz Kędziak; (-) Marek Kotlinowski; (-) Zofia Krasicka-Domka; (-) Zbigniew Krutczenko; (-) Piotr Krutul; (-) Jan Łopuszański; (-) Elżbieta Łukacijewska; (-) Antoni Macierewicz; (-) Tadeusz Maćkała; (-) Andrzej Mańka; (-) Gabriela Masłowska; (-) Halina Murias; (-) Leszek Murzyn; (-) Ryszard Nowak; (-) Halina Nowina Konopka; (-) Jan Orkisz; (-) Stanisław Papież; (-) Grażyna Pijanowska; (-) Stanisława Prządka; (-) Elżbieta Ratajczak; (-) Józef Skowrya; (-) Anna Sobecka; (-) Ewa Sowińska; (-) Edmund Stachowicz; (-) Robert Strąk; (-) Antoni Stanisław Stryjewski; (-) Józef Szczepańczyk; (-) Gertruda Szumska; (-) Halina Szustak; (-) Jan Szwarec; (-) Stanisław Szyszkowski; (-) Czesław Śleziak; (-) Halina Talaga; (-) Zenon Tyma; (-) Kazimierz Wójcik; (-) Zygmunt Wrzodak; (-) Stanisław Zadora; (-) Marek Żyliński.

Uchwała Sejmu RP

z dnia 2005 r.

w sprawie ustanowienia obszaru Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną od GMO

Art.1

1. Obszar Rzeczypospolitej Polskiej ustanawia się strefą wolną od upraw organizmów zmodyfikowanych genetycznie.
2. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązany jest do respektowania uchwały Sejmu RP i uchwał jednostek samorządu terytorialnego w tym zakresie.
3. Rząd Polski w odpowiedzialności za zachowanie bezpieczeństwa zdrowotnego Narodu jest zobowiązany do stworzenia warunków dla produkcji żywności wysokiej jakości w gospodarstwach ekologicznych i konwencjonalnych, przy zachowaniu środowiska naturalnego i bioróżnorodności.
4. Rząd RP winien zabezpieczyć obszar RP przed GMO w celu ochrony producentów zdrowej żywności przed ograniczeniem rynków zbytu i stratami gospodarczymi.

Art.2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Modyfikacja zapisu genetycznego, charakterystyczna dla organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) oznacza sztuczne wstawianie obcych genów do materiału genetycznego organizmu po to, by uzyskać właściwości, których dany organizm nie posiada w sposób naturalny. Nigdy w przyrodzie takie organizmy nie powstają w sposób naturalny (np. kukurydza z bakteryjnymi genami, które odpowiadają za syntezę substancji toksycznych dla owadów).

W praktyce rolniczej istotną kwestią jest także zagadnienie koegzystencji różnych upraw – ekologicznych, konwencjonalnych oraz upraw wykorzystujących rośliny zmodyfikowane genetycznie. Niebezpieczeństwo jest tu bowiem związane z możliwością przekrzyżowania się organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Skrzyżowanie to może nastąpić np. przez przemieszczanie się pyłków pomiędzy sąsiednimi polami i niezależnie od oddalania pól (w zależności od gatunków roślin i innych czynników wpływających na przekazywanie genów), samosiewki i mieszanie się roślin podczas zbioru czy prac wykonywanych po zbiorze, podczas transportu czy przechowywania. W ten sposób organizmy genetycznie zmodyfikowane mogą się wymknąć spod kontroli i przeniknąć do

środowiska naturalnego, tworząc mieszanice także z dziko rosnącymi roślinami. Pyłki mogą się przenosić na odległość do 25 km (np. przez pszczoły). W wyniku takich skrzyżowań mogą tworzyć się np. chwasty przejmujące odporność na herbicydy. Poza tym raz wysiany materiał GMO może pozostać na roli, stając się bardzo trudnym do zlikwidowania.

Problemy koegzystencji dostrzegła komisja Europejska, która w 2003r. wydała zalecenia w sprawie narodowych strategii najlepszych praktyk na rzecz współistnienia upraw zmodyfikowanych genetycznie, upraw tradycyjnych i ekologicznych. Warunki pracy rolników europejskich w różnych krajach są krańcowo różne. Wielkość gospodarstw i pól uprawnych, systemy produkcji, płodozmian tradycja upraw jak też warunki naturalne różnią się znacznie w zależności od regionu Europy. Dlatego też Komisja na spotkaniu w dniu 5 marca 2003r. wyraziła poparcie dla postawienia państwom członkowskim decyzji o opracowaniu i realizacji działań na rzecz współistnienia upraw zmodyfikowanych genetycznie, upraw tradycyjnych i upraw ekologicznych.

Właściwe działania na rzecz współistnienia upraw zmodyfikowanych genetycznie, upraw tradycyjnych i upraw ekologicznych mające na celu ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego – jeśli jest to konieczne – zawarte są w ostatecznym pozwoleniu procedury autoryzacji zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady wraz z obowiązkiem ich realizacji.

Komisja Europejska tylko zachęca państwa członkowskie do opracowania własnych przepisów dotyczących koegzystencji czyli współistnienia upraw GMO i „upraw konwencjonalnych” ale – nie zobowiązuje ich do tego.

Kraje członkowskie UE znajdują się więc w różnych stopniach zaawansowania prac legislacyjnych dotyczących „współistnienia upraw”. Biotechnologia pozostaje więc obszarem niezwykle kontrowersyjnym w UE, także po zniesieniu nieoficjalnego moratorium na GMO w maju 2004r.

Przykłady regulacji prawnych w krajach członkowskich.

W listopadzie 2004r. rząd włoski zezwolił na uprawy roślin modyfikowanych genetycznie. Jednakże z uwagi na fakt, że prowadzenie upraw roślin zmodyfikowanych genetycznie budzi nadal pewne obawy, rząd włoski stwierdził, że regiony mogą decydować o zakazie uprawy, jeżeli taka będzie wola obywateli. Obecnie 13 z 20 regionów kraju, 27 prowincji, niemal 1500 miast i gmin ogłosiło się jako „strefy wolne od GMO” i proces ten może być kontynuowany. Według włoskiego ministra rolnictwa 70 procent Włochów jest przeciwnych genetycznie modyfikowanym roślinom.

„Jedynym sposobem, by zachować naszą bioróżnorodność i zapewnić właściwy rozwój rolnictwa ekologicznego jest nie wpuszczenie na teren naszego państwa genetycznie zmodyfikowanych organizmów” – oświadczyła „Słowenia” i ustanowiła się strefą wolną od GMO. Strefy wolne od GMO powstały już w wielu miejscach Europy (Austria, Francja, Niemcy), a pierwsze powstają już nawet w USA”.

W Polsce podstawowym aktem prawnym dotyczącym GMO jest ustawa z dnia 22 czerwca 2001r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych. (Dz. U. Nr. 76 poz. 811 z póź. zm.), która weszła w życie 26 października 2001r.

8 września 2004r. Komisja Europejska umieściła 17 odmian genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy we Wspólnotowym Katalogu nasion. Jest to sytuacja kiedy po raz pierwszy GMO nasiona zostały dodane do listy, co otwiera drogę GMO uprawom na olbrzymią skalę w całej Europie, w tym w Polsce. Polska jest trzecim krajem po Francji i Hiszpanii pod względem ilości uprawy kukurydzy.

W tej sytuacji zadeklarowały się jako strefy wolne od GMO: 27 września 2004r uchwałą Nr XXVIII/04 Sejmik Województwa Podkarpackiego, 29 listopada 2004r. Sejmik uchwałą Województwa Małopolskiego.

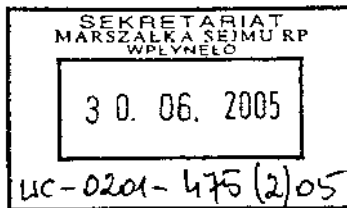
Ponadto strefami wolnymi od GMO ogłaszają się kolejno liczne gminy i miejscowości polskie, kierując apel do posłów o podjęcie stosownej uchwały przez Sejm RP: Polska wolna od dopuszczenia do uprawy roślin zmienionych genetycznie, dla zachowania tradycyjnych i ekologicznych upraw oraz bioróżnorodności – wobec licznych naukowych wątpliwości bezpieczeństwa genetycznie zmodyfikowanej żywności.

Uchwała nie generuje skutków finansowych dla budżetu państwa i jest zgodna z prawem UE.

Warszawa 30, czerwca 2005

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Zofia Krasicka-Domka

Marszałek Sejmu RP
Włodzimierz Cimoszewicz

W imieniu wnioskodawców wnoszę autopoprawkę do projektu uchwały Sejmu RP z dnia 04.05.2005r. w sprawie ustanowienia obszaru Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną od GMO.

Zofia Krasicka-Domka

Uchwała
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dn.

**w sprawie ograniczania rozprzestrzeniania organizmów genetycznie zmodyfikowanych
na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej**

Art.1. Sejm RP uznaje, że organizmy genetycznie zmodyfikowane mogą stwarzać zagrożenie dla środowiska, dla produkcji żywności wysokiej jakości i zdrowia ludzi.

Art. 2. Sejm RP wzywa Radę Ministrów do podjęcia działań mających na celu maksymalne ograniczenie rozprzestrzeniania się w środowisku organizmów genetycznie zmodyfikowanych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 2 czerwca 2005 r.

Pan

Włodzimierz Cimoszewicz

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia obszaru Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną od GMO (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Zofia Krasicka-Domka)

1. Przedmiot projektu uchwały

Przedstawiony do zaopiniowania projekt uchwały przewiduje ustanowienie obszaru Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną od upraw organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO). Ponadto zobowiązuje rząd RP do: respektowania uchwały Sejmu RP i uchwał jednostek samorządu terytorialnego w tym zakresie, stworzenia warunków dla produkcji w gospodarstwach ekologicznych i konwencjonalnych, zabezpieczenia obszaru RP przed GMO.

2. Postanowienia projektu uchwały w świetle polskiego systemu prawa

A. Charakter prawny uchwały

Zgodnie z art. 69 Regulaminu Sejmu w trybie przewidzianym dla uchwał Sejm może podejmować rezolucje, deklaracje, apele i oświadczenia. Wymienione akty prawne nie są aktami normatywnymi. Nie zawierają norm prawnych o charakterze generalnym i abstrakcyjnym. System źródeł prawa powszechnie

obowiązującego jest systemem zamkniętym (art. 87 Konstytucji RP). Uchwała nie może więc ingerować w treść obowiązującego prawa.

„Ustanowienie” obszaru RP jako strefy wolnej od GMO w trybie uchwały Sejmu RP nie jest możliwe. Jest to materia ustawowa. Przedstawione w art. 1.1. projektu sformułowanie jest po pierwsze wadliwe z punktu widzenia systemu źródeł prawa (art. 87 i n. Konstytucji), a po drugie nieskuteczne. Nie może stanowić treści żadnej z kategorii uchwał przewidzianych w Regulaminie Sejmu. W uchwale Sejm mógłby np. jedynie wyrazić stanowisko polityczne w tej kwestii (w drodze oświadczenia), wezwać rząd RP do podjęcia inicjatywy ustawodawczej w tym zakresie (rezolucja), wezwać rząd lub inne organy państwowe do podejmowania określonych działań (apel).

Biorąc pod uwagę treść art. 69 Regulaminu Sejmu, sformułowanie art. 1.2. projektu uchwały sugeruje, że tę część projektu (jak również art. 1.3. oraz art. 1.4. projektu) można by zakwalifikować jedynie jako apel. Byłoby to wezwanie skierowane do rządu, dotyczące zachowania polegającego na respektowaniu uchwał Sejmu i jednostek samorządu terytorialnego. W przypadku art. 1.3. i art. 1.4. projektu, uchwała wzywałaby rząd do tworzenia warunków dla produkcji żywności określonego rodzaju i zabezpieczenia obszaru RP przed GMO.

Zawarte w art. 1.2. projektu zobowiązanie rządu do respektowania uchwał Sejmu i jednostek samorządu terytorialnego jest niezrozumiałe. Respektowanie przez organ administracji publicznej zgodnych z prawem uchwał Sejmu, a także uchwał jednostek samorządu terytorialnego jest z punktu widzenia obowiązującego systemu prawnego oczywiste. Nakaz tej treści skierowany do rządu jest bezprzedmiotowy. Chyba, że chodziłoby o „respektowanie” uchwał sprzecznych z prawem, podjętych z naruszeniem kompetencji. Trudno jednak zakładać, że o to projektodawcom chodzi. Nakaz skierowany do rządu, pomijając jego treść, jest z formalnego punktu widzenia nieskuteczny. Z art. 10 Konstytucji wynika trójpodział władzy i Sejm jako władza ustawodawcza nie może w drodze uchwały nakładać na organ administracji rządowej prawnych nakazów określonego zachowania się.

Art. 1.2. projektu uchwały w sposób nieuprawniony ingeruje również w rozgraniczenie kompetencji rządu i samorządu terytorialnego. Rząd sprawuje nadzór nad samorządem terytorialnym w granicach i formach określonych w Konstytucji i ustawach (art. 148 pkt 6 Konstytucji). Uchwała Sejmu nie może w tym

zakresie niczego zmieniać, np. zwiększać kompetencji którejś z władz. Akty prawa miejscowego (uchwały jednostek samorządu terytorialnego), wydane na podstawie ustaw, obowiązują na obszarze działania danej jednostki samorządu (art. 94 Konstytucji) i są tam źródłem prawa powszechnie obowiązującego (art. 87 ust. 2 Konstytucji).

B. Zgodność projektu z ustawą o organizmach genetycznie zmodyfikowanych

Kwestie dotyczące organizmów genetycznie zmodyfikowanych są przedmiotem regulacji ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. Nr 76, poz. 811, ze zmianami). Ustawa przewiduje m.in. wydawanie zezwoleń na wprowadzenie do obrotu produktów GMO. Zezwolenie jest wydawane po spełnieniu przez użytkownika GMO wymogów określonych w ustawie. Wydanie (odmowa wydania, cofnięcie) zezwolenia następuje w drodze decyzji administracyjnej (art. 30 ust. 1 w związku z art. 41 ust. 1 ustawy). Oznacza to, że organ administracyjny – minister właściwy do spraw środowiska – odmawia wydania zezwolenia tylko wówczas, gdy nie są spełnione wymagane prawem warunki wprowadzenia produktu GMO do obrotu. Minister nie może wskazywać innych niż określone prawem podstawy odmowy (cofnięcia) zezwolenia.

Uchwała Sejmu nie może ograniczać praw podmiotów przyznanych im na podstawie przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Uznanie obszaru RP strefą wolną od upraw GMO implikuje zakaz tych upraw. Oznacza to, że prawa nabyte w konsekwencji wydanych zezwoleń na wprowadzenie do obrotu byłyby naruszone. W tym zakresie uchwała jest sprzeczna z ustawą o organizmach genetycznie zmodyfikowanych, a także narusza konstytucyjną zasadę praw nabytych (art. 2 Konstytucji RP).

3. Możliwość ustanowienia strefy wolnej od upraw GMO w świetle prawa Unii Europejskiej

Poniżej zostanie omówiona kwestia dopuszczalności wprowadzenia w prawie państwa członkowskiego Unii Europejskiej regulacji uniemożliwiającej uprawianie GMO. Analiza zostanie przeprowadzona niezależnie od dopuszczalności – na gruncie prawa polskiego – „ustanowienia” strefy wolnej od

GMO w drodze uchwały (z uwagi na materię ustawową przedmiotu). To zagadnienie zostało omówione w punkcie 2.A. niniejszej opinii.

A. Podstawowym aktem prawnym UE dotyczącym problematyki organizmów zmodyfikowanych genetycznie jest dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, s. 77, ze zmianami). Zgodnie z dyrektywą państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać, utrudniać wprowadzenia do obrotu GMO w charakterze lub w składzie produktów spełniających wymagania określone w dyrektywie (pkt 56 preambuły, art. 22). Od tej zasady dyrektywa przewiduje odstępstwo (art. 23 – klauzula ochronna). Wynika z niego uprawnienie państwa członkowskiego do tymczasowego ograniczenia lub zakazania stosowania lub sprzedaży GMO (co do którego zostało wydane zgodnie z dyrektywą zezwolenie na wprowadzenie do obrotu), jeśli w związku z nowymi lub dodatkowymi informacjami albo ponowną oceną posiadanych informacji na podstawie nowych lub dodatkowych danych naukowych są uzasadnione podstawy do stwierdzenia, że istnieje ryzyko dla zdrowia ludzkiego lub środowiska naturalnego. W takim przypadku dyrektywa przewiduje określoną procedurę, która zakłada też udział Komisji Europejskiej (w tym wydanie przez Komisję decyzji).

W kontekście analizowanego problemu wprowadzenia przez państwo członkowskie ograniczenia polegającego na ustanowieniu strefy wolnej od upraw GMO należy stwierdzić, że pojęcie „stosowania”, o którym mowa w dyrektywie w przypadku zastosowania klauzuli ochronnej (art. 23 dyrektywy), obejmuje w konkretnym przypadku także uprawę danego GMO. Istnieje więc możliwość zgodnego z dyrektywą wprowadzenia zakazu upraw. Nie ma tu jednak dowolności. Zakaz może wyłącznie dotyczyć konkretnego GMO i jest tymczasowy. Ponieważ klauzula ochronna jest wyjątkiem od zasady, należy ją interpretować ściśle. Propozycja generalnego – co do zasady – zakazu upraw GMO jest niezgodna z prawem UE. Ponadto, ten zakaz pomija uczestnictwo Komisji w przypadku stwierdzenia przez państwo członkowskie zagrożeń dla zdrowia ludzkiego lub środowiska naturalnego.

B. Drugą możliwość wprowadzenia przez państwo członkowskie UE zakazu upraw GMO daje dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w

sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, s. 281, ze zmianami). Dyrektywa reguluje kwestie związane z kwalifikacją odmian w celu włączenia do Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych, tworzonego na podstawie katalogów krajowych (art. 1). Dyrektywa zakłada, że – co do zasady – materiał siewny (objęty dyrektywą) winien być przedmiotem wolnej wymiany handlowej wewnątrz Wspólnoty po publikacji we wspólnym katalogu (pkt 11 preambuły, art. 16 ust. 1). Wyjątek przewidziano w art. 16 ust. 2 dyrektywy: państwo członkowskie może, po zgłoszeniu rozpatrzonym według określonej dyrektywą procedury, w przypadku genetycznie zmodyfikowanych odmian, „mieć prawo zabronić stosowania” (uprawy) danej odmiany na terytorium swojego kraju, m.in. na podstawie ustalenia szkodliwości pielęgnacji danej odmiany – z punktu widzenia zdrowotnego – na pielęgnację innych odmian lub gatunków albo ustalenia, że z innych przyczyn dana odmiana stwarza zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska. Ten wyjątek, tak jak w przypadku klauzuli ochronnej przewidzianej w dyrektywie 2001/18/WE, nie daje państwu członkowskiemu podstaw do wprowadzenia generalnego zakazu upraw GMO. Ponadto dotyczy wyłącznie odmian wpisanych do Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych.

Zaproponowany zakaz jest więc niezgodny z dyrektywą 2002/53/WE. Także dlatego, że nie uwzględnia udziału Komisji Europejskiej w procedurze zgłoszenia zakazu stosowania (uprawy).

4. Konkluzje

Projekt uchwały w sprawie ustanowienia obszaru Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną od GMO:

- jest **niezgodny z art. 87 Konstytucji**, ponieważ wkracza w materię zastrzeżoną dla ustawy, naruszając obowiązujący system źródeł prawa,
- jest niezgodny z **art. 69 Regulaminu Sejmu**, ponieważ nie mieści się w żadnej z kategorii uchwał w tym przepisie,
- w sposób nieuprawniony ingeruje w rozgraniczenie kompetencji władz: Sejmu i rządu (**art. 10 Konstytucji**) oraz rządu i samorządu terytorialnego (**art. 148 pkt 6, art. 94 i art. 87 ust. 2 Konstytucji**),
- jest **sprzeczny z ustawą o organizmach genetycznie zmodyfikowanych i narusza konstytucyjną zasadę praw nabytych (art. 2 Konstytucji)**,

- jest **sprzeczny** z ustawą o organizmach genetycznie zmodyfikowanych i narusza konstytucyjną zasadę praw nabytych (**art. 2 Konstytucji**),
- jest **niezgodny** z **dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE** oraz **dyrektywą Rady 2002/53/WE** w zakresie, w jakim wprowadza generalny zakaz upraw GMO.

Opracowali: *Marcin Fryźlewicz i Dorota Olejniczak*
eksperci ds. legislacji

Akceptował: *Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz*

Wiesław Staśkiewicz

Warszawa 30, czerwca 2005

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Zofia Krasicka-Domka

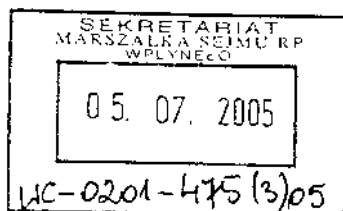
Marszałek Sejmu RP
Włodzimierz Cimoszewicz

W imieniu wnioskodawców wnoszę autopoprawkę do projektu uchwały Sejmu RP z dnia 04.05.2005r. w sprawie ustanowienia obszaru Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną od GMO.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Z. Krasicka-Domka', written in a cursive style.

Zofia Krasicka-Domka

Warszawa, 2005-07-05

Pan

Włodzimierz Cimoszewicz

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku!

W dniu 4.07.2005, Sejmowa Komisja Ustawodawcza rozpatrzyła projekt uchwały Sejmu RP w sprawie ustanowienia obszaru Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną od GMO, wraz z wniesioną autopoprawką. Komisja zaakceptowała ww. projekt uchwały.

Zwracam się do Pana Marszałka z uprzejmą prośbą o włączenie przedłożonej uchwały wraz z autopoprawką do dalszego procedowania legislacyjnego.

Załączam podpisy posłów z klubów Sejmowych: LPR, SLD, PO, PSL, PiS, UP, Samoobrona, RKN, Dom Ojczysty oraz PP, popierających tą inicjatywę poselską.

Zofia Krasicka - Domka
Przedstawiciel posłów wnioskodawców

Zofia Krasicka - Domka

Uchwała
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dn.

**w sprawie ograniczania rozprzestrzeniania organizmów genetycznie zmodyfikowanych
na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej**

Art.1. Sejm RP uznaje, że organizmy genetycznie zmodyfikowane mogą stwarzać zagrożenie dla środowiska, dla produkcji żywności wysokiej jakości i zdrowia ludzi.

Art. 2. Sejm RP wzywa Radę Ministrów do podjęcia działań mających na celu maksymalne ograniczenie rozprzestrzeniania się w środowisku organizmów genetycznie zmodyfikowanych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

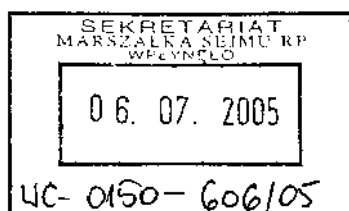
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 6 lipca 2005 r.

Komisja Ustawodawcza
UST 00 - 281 - 05

Pan
Włodzimierz CIMOSZEWICZ
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Przekazuję – przyjęte na posiedzeniu w dniu 5 lipca 2005 r. – opinie Komisji Ustawodawczej w sprawie:

- poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia obszaru Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną od GMO,
- poselskiego projektu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.

Z poważaniem

Zastępca Przewodniczącego Komisji

/Bohdan Kopczyński/

OPINIA nr 397
Komisji Ustawodawczej

**w sprawie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia obszaru
Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną od GMO**

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 5 lipca 2005 r.

dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 5 lipca 2005 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu RP, celem wyrażenia opinii, poselski projekt uchwały w sprawie ustanowienia obszaru Rzeczypospolitej Polskiej strefą wolną od GMO.

Komisja, wysłuchała przedstawiciela wnioskodawców – posel Zofię Krasicką-Domkę, zapoznała się z autopoprawką i przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania (uwzględniającego autopoprawkę) /1 poseł za niedopuszczalnością, 8 – przeciw, 12 posłów wstrzymujących się od głosowania/ Komisja

- **uznała ten projekt za dopuszczalny.**

Zastępca Przewodniczącego Komisji

B. Koczyński

/Bohdan Koczyński/

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 8 lipca 2005 r.

Cena 0,84 zł + 22% VAT

